

banne sig, og et Exempel vil nærmest oplyse, om hvor smaa Størrelser her er Tale. Forudsat, at en Forening forsikrer for en Million og er saaledes indrettet, at Indenrigsministeriet — eller maaskee snarere Finantsministeriet — finder, at der ikke er Anledning til at indrømme den de Begunstigelses, som dette Lovudkast hjemler, vil denne Forening i et Aar komme til at betale 30 Rd. i Stempelafgift for sine Policier, men det er dog virkelig ikke nogen Gjenstand. Hvad Gjenforsikringen angaaer, da er dette et Forhold, som er velbekendt her i Kjøbenhavn, navnlig fra Søassurancance, og det vil simpelthen ordnes paa den Maade, at, hvis der dannes sig 2 Forsikringssekskaber, som hvert forsikrer for 1 Million, og som indbyrdes ville lette hinandens Risiko ved f. Ex. hvert at overtage det Halve af den Andens, vil hvert forsøge sin Forsikring med 500,000 Rd., det vil sige, at de skulle svare 15 Rd. mere i Afgift for et heelt Aar af saadanne Forsikringer. Jeg troer saaledes, at selv om disse Gjenforsikringer skulde antage store Forhold, er det dog et meget lidet Beløb, hvorom her er Tale. — Med Hensyn til Cautioner er Gjenstanden vistnok endnu mindre; jeg veed ikke, hvorledes der kunde blive Tale om store Cautioner i dette Forhold, thi hele Beløbet optages ikke paa eengang, saaledes at een Mand skal stille Sikkerhed for det Hele, men man vil snarere faae Undertasjerere, der have 1, 2 eller 3,000 Rd. Ansvar, og Stempelafgiften er 1 Mk. pr. 100 Rd., altsaa 10 Mk. pr. 1,000 Rd. og 5 Rd. for 3,000 Rd. Tænke vi os imidlertid, at en Kasserer har samtlige Incassationer for én større Forening, skal der af en Caution paa 10,000 Rd., hvilket vel vilde være det største Beløb, hvorom der kunde være Tale — det vilde endog være en overordentlig stor Caution — svares 16 Rd. 4 Mk.; men det er dog virkelig ingen Gjenstand, for hvilken man behøver at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse. — Jeg seer aldeles ikke, hvad Anledning der er til at bruge Declarationer, thi alle Angivelser og Erklæringer, som angaa Forsikringsforeninger, ere stempelfrie, og jeg veed heller ikke, at der er Anledning til at bruge andre Documenter, som skulle betale Afgift; det vil vistnok være herst faa. — Der er i

§ 4 foreslaaet en Regel med Hensyn til Dyrslæger, hvorom den høitærede Finantsminister allerede har sagt, hvad der vistnok kunde være at sige, men i alt Fald mener jeg, at dette er et Forhold, hvorom der ikke behøves nogen Lov; thi det er rimeligt, at Regjeringen, hvis en saa stor Ulykke skulde ramme Landet, vilde antage og lønne Dyrslæger, for at de i det Hele taget kunde komme de Skabelidte tilhjælp. Dertil behøves imidlertid ingen Lov; det er Noget, Regjeringen kan gjøre paa egen Haand, og som den har Midler til at gjøre.

Fenger: Eigeoverfor den umaadelige Ulykke, det vilde være, hvis den omhandlede Sygdom fandt Indpas her, turde jeg maaskee knytte nogle Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste. Valgkreds (Wille) udtalte, idet han nemlig fremførte nogle Ytringer, som, hvis de bleve bekendte i en videre Kreds, maaskee kunde svælle noget af den Tillid, man har til de Foranstaltninger, Lovgivningen har paabudt med Hensyn til Dvægpesten. Medens jeg nemlig maa erkjende, at der for Meget af, hvad det ærede Medlem udtrede, kan ligge noget Sandt til Grund, troer jeg dog, det vilde være heldigt, om de Omstændigheder, der kunde gjøre dette mindre betydningfuldt i den almindelige Mening, strax bleve fremdragne. Det ærede Medlem henlede saaledes Opmærksomheden paa, at de Foranstaltninger, som i Loven af 29de December 1857 ere anordnede ved Begyndelsen af en udbydende Dvægpest, maaskee ere af mindre Betydning, end man i Almindelighed synes at ville tillægge dem, og jeg maa erkjende, at der i denne Betragtning ligger en Sandhed, som ikke bør oversees. Dengang Loven af 29de December 1857 blev udarbejdet og vedtagen af Rigsdagen, satte man Dvægpesten som den alerfarligste af de Sygdomme, der kunne anfælde Dvæget, i Forbindelse med den næstfarligste af disse, nemlig den ondartede Lungesyge, og man vil derfor finde, at de vigtigste Bestemmelser, som ere anordnede i Loven, gjælde disse to Sygdomme. Af dem kjendte man imidlertid uden Sammenligning bedst den ondartede Lungesyge, da den i de senere Aar har været tilstede her i Landet, undertiden i